

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 116**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

24. 4. 18.

Käraste!

Detta tier dig och Betty och andra fäkter
 niga, som våga sig på att kritisera ^{medeltidsarbeten} utan
 att ha historiska förutsättningar. "Hvinnorna
 i A. (namnet minns jag ej) begärde af Kejsar
 Henrik, som belägrade staden att få fritt
 aftåg, då den gaf sig, samt rättighet att bort-
 köpa sin dyrbaraste egendom. Kejsaren med-
 gaf detta och då portarna öppnades för kvin-
 norne, kommo de utbärande med sina män
 på ryggen." Har du hört det förr? Har
 skam jag kunna tro på en efter detta?
 Tack mig ej min svenska känsla, att me-
 deltidskvinnor bura män på ryggen
 alldeles i hvardagslag, att det var ^{salut} dagligt
 bröd för dem och vi ville ej tro mig.
 Ack vi salongsmäniskor! Gå oftare på
 skjutbanor och dylikt, det kan ge en liten in-
 blick i lifvet.

jag gärna säga dig, att jag ofta
 tänker på, att du varit mycket,
 mycket snäll mot mig i vår. Jag tycker
 hela din naturliga mänska, om
 jag så får säga, borde vara full
 af illvilja mot mig och det är den
 nog äfven. Du har varit mycket god
 som ej låtit den bryta ut, det skulle
 ha gjort mig bra förtviflad. Det gör
 ej många dagar utan att jag jämrar
 mig äfven mig själf för att jag satte
 mig upp emot hvad som är dig kärast,
 men det är som byckleri att tala om
 det, för jag var i sådan ängest då,
 att jag än ej förstår, att jag kunde
 göra annat än jag gjorde. Nu
 komma här fränmande

Än ett bref från Gad, nu tigger
 han om pyrenen riktigt - Den var den
 bästa de hade! Nu har jag väl ingen
 annan råd än att ge den - Det är upp
 offring. Skall nu tala vid henne om
 det - Den reser väl ej före Måndag. Då
 kanske mina affärer äro sådana så för

vi råkna ut, hvort man kan komma för 300.
 "Man kan se i följande sändning, från Holland, på en G.B.S. i midnatts
 aflykt för de betydliga delar, som imponera på dig."

Tack för postlönerna. Ja den är god.
Jag är dig riktigt tacksam för den.
Men det är så olyckligt med arbetet nu
igen. På Fredag skall jag till Dan-
mark och stannar till måndag. Men
salutar jag på Dagens. Jag minner
ej tänka på fel, förre än på mån-
dag. Tills vidare är jag bara
någel. Förslåt uppskopet.

Jag kastar egentligen ned dessa
rader för att få bref igen förstås
och för att lugna dig i afseende
på dina bref. Jag är ingen
absolut hyattetsmänniska annars,
men jag talar inte om det som
är farligt, inte heller gärna det
jag fått veta i förtröende, bara
sådant som jag letat ut själf.
Dina hemligheter är jag visst mer
radd om mina egna.
Brefven lägger i min chiffonier

de vräka ej på skrifbordet som andra
bref. Ingen i huset kan läsa ditt stiel.
Skulle jag komma i någon olycka, be-
höfver du blott skriva till mamma,
så får du den alla åter i ordnad
och släkt skick. Jag kan däremot ej
nu sätta mig att läsa igenom hundras
bref för att leta efter farliga saker. Det
är synd att bränna den. De äro ditt
historia -

Jag har försökt tänka på om det vare
så farligt för dig om historien kom-
me ut. De flesta komma nog att
tycka som jag i fjol att det var
en rörande historia och att den käm-
pat en vacker abrid. Och för resten
kommer den ej ut, om du ej för-
råder dig själf i dina skrifter.
Våra recepter äro lyckligtvis så
ohyggligt dumma.
Eftersom vi nu tala om så ville